

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) (Verenigd Koninkrijk) op 28 juni 2013 — International Stem Cell Corporation/Comptroller General of Patents

(Zaak C-364/13)

(2013/C 260/54)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (Chancery Division) (Verenigd Koninkrijk)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: International Stem Cell Corporation

Verwerende partij: Comptroller General of Patents

Prejudiciële vraag

Vallen onbevruichte menselijke eicellen, die werden gestimuleerd tot deling en verdere ontwikkeling middels parthenogenese, en die anders dan bevruchte eicellen enkel pluripotente cellen bevatten en zich niet kunnen ontwikkelen tot menselijke wezens, onder de term „menselijke embryo's” bedoeld in artikel 6, lid 2, sub c, van richtlijn 98/44/EG ⁽¹⁾ betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen?

⁽¹⁾ Richtlijn 98/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 1998 betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen (PB L 213, blz. 13)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 1 juli 2013 — Profit Investment SIM SpA, in liquidatie/Stefano Ossi en Commerzbank AG

(Zaak C-366/13)

(2013/C 260/55)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Profit Investment SIM SpA, in liquidatie

Verwerende partijen: Stefano Ossi, Commerzbank AG

Prejudiciële vragen

1) Is er sprake van de in artikel 6, punt 1, van verordening nr. 44/2001 ⁽¹⁾ bedoelde band tussen verschillende zaken, wan-

neer het voorwerp van de met de twee beroepen ingestelde vorderingen alsook de grond waarop deze zijn ingesteld, verschilt, en er tussen die vorderingen geen verhouding van ondergeschiktheid bestaat of zij uit logisch-juridisch oogpunt niet onderling strijdig zijn, maar de eventuele toewijzing van één van die vorderingen feitelijk van invloed kan zijn op de omvang van het belang ter bescherming waarvan de andere vordering is ingesteld?

- 2) Is voldaan aan de voorwaarde van artikel 23, lid 1, sub a, van verordening nr. 44/2001 dat het beding tot aanwijzing van het bevoegde gerecht een schriftelijk beding is, wanneer een dergelijk beding is opgenomen in een document (Information memorandum) dat eenzijdig is opgesteld door de emittent van een obligatielening, zodat het aangewezen gerecht ook bevoegd is voor geschillen over de geldigheid van die obligaties waarbij toekomstige kopers betrokken zijn? Zo neen, strookt het met de gewoonten van de internationale handel in de zin van artikel 23, lid 1, sub c, van die verordening, om een dergelijk beding op te nemen in de voorwaarden van een obligatielening die grensoverschrijdend zal worden verhandeld?
- 3) Moet het begrip „verbintenissen uit overeenkomst” in artikel 5, punt 1, van die verordening aldus worden opgevat dat het enkel betrekking heeft op geschillen waarin een partij zich in rechte beroept op de rechtsbetrekking die op grond van de overeenkomst is ontstaan en op geschillen die nauw verband houden met deze betrekking, of ziet het ook op geschillen waarin de verzoekende partij zich niet op de overeenkomst beroept, maar integendeel het bestaan van een rechtsgeldige contractuele band ontkent en terugbetaling beoogt te verkrijgen van de bedragen die zijn voldaan op grond van een document dat volgens haar geen rechtskracht heeft?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Commissione tributaria provinciale di Roma (Italië) op 1 juli 2013 — Pier Paolo Fabretti/Agenzia delle Entrate

(Zaak C-367/13)

(2013/C 260/56)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria provinciale di Roma

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pier Paolo Fabretti

Verwerende partij: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Prejudiciële vraag

Is het feit dat Italiaanse ingezetenen verplicht zijn om ingevolge artikel 67, sub d, van presidentieel besluit nr. 917 van 22 december 1986 (TUIR) aangifte te doen van en belasting te betalen over in speelbanken in andere lidstaten van de Europese Unie gewonnen prijzen in strijd met artikel 49 van het EG-Verdrag, of is dat gerechtvaardigd uit hoofde van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid in de zin van artikel 46 EG-Verdrag?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Nederland) op 1 juli 2013 — Strafzaken tegen N.F. Gielen e.a.

(Zaak C-369/13)

(2013/C 260/57)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Partijen in het hoofdgeding

N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom, A.A. Pruijboom

Prejudiciële vragen

1a) Kan de chemische stof alfa-phenylacetonitril (CAS nummer 4468-48-8, verder aan te duiden als APAAN) worden gelijkgesteld met de geregistreerde stof l-fenyl-2-propanon (CAS-nummer 103-79-7, verder aan te duiden als BMK)? Met name vraagt de rechtbank aan te geven of de Nederlandse aanduiding „bevatten”, resp. de Engelse begrippen „containing” en Franse „contenant” zo moeten worden uitgelegd dat de stof BMK als zodanig reeds aanwezig dient te zijn in de stof APAAN.

Indien vraag 1a. ontkennend wordt beantwoord wil de rechtbank onder 1. de navolgende, aanvullende, vragen aan het Hof voorleggen:

1b) Moet APAAN wel of niet gezien worden als (een) „stoffen (...)”, die zodanig zijn vermengd dat genoemde stoffen niet gemakkelijk of met economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd” en „substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means” en „une autre préparation contenant un au plus de substances classifiées qui sont composées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre en oeuvre ou

économiquement viables”? Uit de bijlage 3 blijkt het volgens de politie te gaan om een betrekkelijk overzichtelijk, wellicht zelfs eenvoudig, omzettingsproces.

- 1c) Is het bij de beantwoording van vraag 1b., meer in het bijzonder: het onderdeel „economische rendabele middelen/economically viable means/économiquement viable”, van belang dat met de omzetting van APAAN naar BMK klaarblijkelijk — zij het op illegale wijze — zeer aanzienlijk geldbedragen (kunnen) worden verdiend, wanneer verdere verwerking van APAAN naar BMK en/of amfetamine slaagt en/of bij de (illegale) handel van het uit APAAN verkregen BMK?
- 2) Het begrip „marktdeelnemer” wordt omschreven in artikel 2, onder d, van verordening 273/2004 ⁽¹⁾ en in artikel 2, onder f, van verordening 111/2005 ⁽²⁾. Bij de beantwoording van de volgende vraag verzoekt de rechtbank er van uit te gaan dat er sprake is van een geregistreerde stof in de zin van artikel 2, onder a. of daarmee gelijk gestelde stof in de zin van „bijlage 1 geregistreerde stoffen in de zin van artikel 2, onder a)” van de verordeningen. Dient onder dit begrip „marktdeelnemer” tevens een natuurlijk persoon worden verstaan die, al dan niet samen met (een) andere rechtsperso(o)n(en) en/of natuurlijke perso(o)n(en), een geregistreerde stof (opzettelijk) zonder vergunning voorhanden heeft, zonder verder bijkomende verdachte omstandigheden?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 273/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 inzake drugsprecursoren PB L 47, blz. 1

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 111/2005 van de Raad 22 december 2004 houdende voorschriften voor het toezicht op de handel tussen de Gemeenschap en derde landen in drugsprecursoren PB 2005 L 11, blz. 1

Beroep ingesteld op 2 juli 2013 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-378/13)

(2013/C 260/58)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Patakia en A. Alcover San Pedro)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Helleense Republiek de krachtens artikel 260, lid 1, VWEU op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen doordat zij niet alle maatregelen heeft getroffen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof van 6 oktober 2005 in zaak C-502/03, Commissie/Helleense Republiek;